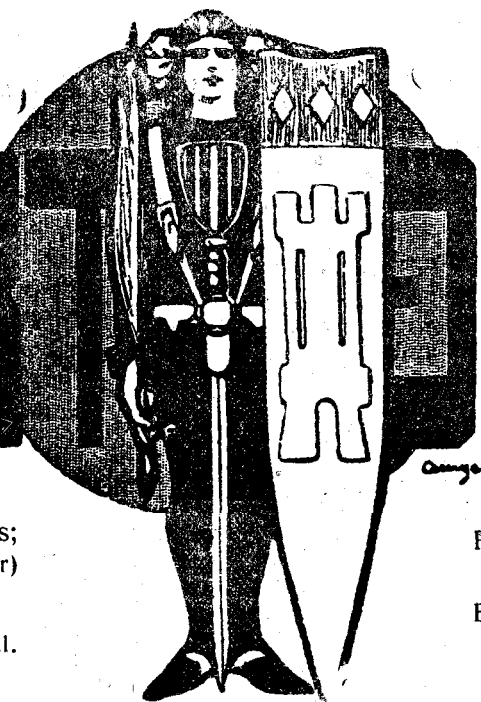

BALLAROSITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
 ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA: id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUIFLES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 9.
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No 's retornen els originals.

11 de Setembre de 1714

El veritable record

L' aniversari de l' onze de Setembre ens obliga a recordar anyalment les glorioses gestes de aquells catalans de pía memoria. Però el recordament d' aquella data, a l' ensems de gloriosa, trista, ens permet palesar — amb el seny davant el cor — la ruta de nacionalisme integral, que, després del despertar de Catalunya amb el Romanticisme de la passada centúria, esdevé d' una plena vivència d' esperit català.

No és hora d' abandonar-nos a exclamacions patriòtiques de pura valor externa que a rès condueixen; no havem de mostrar-nos "homes incomplets" confiant-nos en la recordança de temps que no poden tornar a ser realitat actual — ni és gens de profit repetir anyalment que les baixes de l' exèrcit setiador foren dotze mil i les de l' assetjat sòls sis mil, per exemple; i barrejar aquestes dates amb crits de "muyra el traydor!" i altres; — ara no és hora de pensar sentimentalment amb el passat (del passat se 'n cuydarà l' Historia), sino que, seguint l' exemple d' aquella alta intel·ligència i ferma voluntat, punt inicial de la incipient civilització catalana, sintetitzada amb l' home indiscutible que fou "l' home que s' arrela i l' arrel mateixa, aportem el nostre esforç a la definitiva reconstitució de la gran obra.

Fora vulgaritat repetir les excel·lències de l' obra inesfondrible del President mort en hores decisives; emprò la fecunditat de la seva actuació mateixa repercuteix el dia d' avuy amb més força, dient a la host de joves treballadors de la nova Catalunya la paraula serena, mesurada, *clàssica*, que ens retorna la plenitud al nostre llenguatge el "pus bell cathalanesch del mon", que armonitza

la tradició històrica — les nostres arrels inconfundibles — amb la moderna ideologia creadora, fent-nos, polític i culturalment, aptes per a un suprem esdevenir de consciència plena i definitiva, fent que 'l record dels catalans que 's deyen Casanova no ens serveixi per a esclatar amb banalitats sonores i absentes de sentit; sino amb conviccions profundes que diguin a les gents que al món hi ha un poble de catalans.

E. RIU DE RAUSSELL

Vindiquem-nos

El sacrifici dels que generosos donaren les seves vides en defensa de la causa catalana, ha arribat al 203 aniversari; les heròiques lluytes per les llibertats de Catalunya dels segles XVI i XVII, han quedat ben manifestes, i en lletres de or en la historia els noms dels valerosos ciutadans, i perpetuades amb monuments i làpides allà on nasqueren i al Fossar de les Moreres, on foren enterrats molts d' aquells patriotes.

En aquesta data gloriosa del 11 de Setembre, respectuosos ens descobrim, fent honor i venerant als herois, tributant homenatge a sa memoria; i com sia que per les circumstàncies per que travessa la Patria Catalana, sos fills estan molt lluny d' ésser dignes d' aquells valents, no pod apuntarse una idea que tingués èxit, ja fos les Escoles per base, la historia, la pràctica, etc., per

que els homes de demà, ja que no els de l' actualitat, assolissin la més íntegra reivindicació de la terra catalana.

JOSEP MASIP

Cercant l' ideal

1714-19...

¿Quin és el català de cor que no sent per què sia reivindicada la Patria, a l' arribar an aquesta trista data de l' onze de Setembre? A tot patriota, en aquells moments li fa ebullició la sang per la renovació de Catalunya, i gustós per sa llibertat, donaria la vida, si arribés el suprem crit de "ara és hora, segadors?"

Per dissort, en la major part de fills de Catalunya no hi té resó el sentiment de patria, no existeix en son cor el bategement i treball per a fer adeptes a la causa: tant se 'ls endona, aixó que 's comprova més en aquestes dates històriques, sien de tristesa o de llibertat... Gestes tan senyalades passen en gran part desapercebudes pels que per sobre de tot deurién sentirse catalans i treballar ferma i francament per que nostra Patria assolís la més plena reivindicació dels seus drets.

Aixís veyem com ideals purs a l' entrar en acció es refreden, es corrompen; que 'ls homes polítics claudiquen a l' ésser ungits per la defensa de la Patria, bé perque els enllepoleixen, o perque al no creure en sí mateixos traeixen els ideals pels quals han sigut enlayrats.

Veyem com les classes adinerades, fent escarni de la seva personalitat, rebutjen la parla nadiua, i tot per arreplegar un títol nobiliari o quiscuna condecoració o recompensa per haverse passat amb els bagatjes; i tenquen la butxaca a quiscuna subvenció a escoles catalanes, i per economia

es donen de baixa als periódics catalans, i a la vegada exhibeixen ses vestimentes luxoses, ses joyes, sos autos, etc.; veyem al comerciant d' avuy que no li vinguin amb trenca-closques, ni sorolls; mentres vagi tirant, deixeu que s' arrimi al qui mani, sigui groc, o negre, segons convingui al negoci: anirà trampejant, i que se emboliqui qui vulgui; es veu a l' obrer que ni sab quàn s' escauen les diades patriòtiques, i cada dia més, per aquella característica dels fills del Treball, ja que s' ha tornat presumit i vol anar ben habillat, fins al punt que no 'ls distingiréu; veyem al jovent del dia, ric, menestral i pobre, que no s' ilustra, que no visita cap centre cultural, ni museus, biblioteques, etc. May per sa pensa hi ha acudit el que existeixi una mare Patria: no cerca hores d' emoció ni delectança; i espera les festes sòls per a comprar "La Novela Corta" i anar al Cine.

Aixó sentat, ¿qué se 'ls endona a la gran majoria que la Historia senyali un camí o marqui una fita; de que hagin existit patricis que 's sacrificaren per la seva Patria, vessant la seva sang i donant les seves hisendes pel triomf de la causa? Ara, en els temps en que correm, diuen que foren uns burros.

Per aixó cada any ve notantse més la decadència pel renaixement patri en tots els actes en que s' hi rendeix tribut, i temps a venir, seguint per aquets viarans, no fora d' extranyar que fins diguéssiu que *Cataluña nunca ha existido*, ja que no vegem la idealitat enlloc, ni la fe necessaria, per a que Catalunya resti agraida: sòls hem vist com ideal la personal conveniència, aixís política com comercial; i content jo, els demés que s' espabilin...

Aviat per a trovar l' ideal patriòtic haurà de ferse una pelegri-

Diputació de Barcelona - Xarxa de Municipis

nació, i cercarlo afanyosament per tots els reconets, mal que sia amb llum de ganxo.

FRANC

Per la volguda Patria

La nostra parla

He sentit gent catalana que parlen sempre en castellà. Són persones que en les seves venes hi corre sang catalana; tenen llurs hisendes a Catalunya, es nodreixen amb els fruits de nostra estimada terra, i, ¡quina llàstima! parlen sempre en castellà. Tan bella que és la parla catalana!

El llenguatge castellà és tan bell com el nostre; mes no en tenim un nosaltres?

Jo voldria sapiguer ben bé la parla catalana, perquè a mida que vaig aprenent-la gaudeixo moltíssim; i si podria saber-la del tot, que'n seria de feliç!

No vull pas dir que haguem de saber altre llenguatge que'l nostre; però si que sapiguem aquest correctament, i així no hi hauria lloc a que'ns diguessin lo que En Juli Camba: que entre volguer parlar en català i castellà, no'n sabem cap de bé.

En els seus braços ma estimada mare m'ensenyava les primeres paraules en català, i després, a l'escola, m'ensenyaven el castellà.

Jo prou sabia escriure un xic el castellà, però en català gens; i no sabia parlar en castellà, però en català força.

D'aquí es deriva que molts catalans no sabem gaire bé la nostra parla.

No'm mou pas cap passió per sapiguer bé la parla catalana. La vull sapiguer perquè és la meua, perquè és la primera que vaig parlar, perquè és la dels meus pares, perquè és la que parlen els meus amics, els bons catalans. Per una altra cosa també vull sapiguer-la: Deu vulgui que no tingui de morir fora de Catalunya...

Es lògic que parlem llenguatges estrangers per apèndrels, però en les converses íntimes, el català que no parla en català, és que no estima la Patria.

Vulgarment diuen alguns: «parlar en castellà fa senyor, demostra finura, etc., quan el parlen els que són fills de Castella. Mes també fa senyor, demostra finura i saviesa, quan un català parla amb gust el seu idioma».

Els nostres camps i vinyes

L'Agricultura, diu la Geografia, és la font de riquesa d'una nació. Ben veritat és allò: «El català, dels rocs treu pa»; però, per dissort, s'ha perdut un xic l'amor al conreu dels camps, i s'explica: no's protegeix al pagès. No diré pas qui en té la culpa... bé prou que ho sabem.

«De mica en mica s'omple la pica»; faig referent aquest dit, perquè lo que diré sobre el mal de l'Agricultura és sols un àtom de lo que podria dir-se.

Conec un pagès que en el seu camp i vinya treballava amb amor tot el jorn del matí al vespre, i tenia el seu terrer ple de verdor. Quin bé de Deu de cistells vessants de vianda portava a plaça tots els dies! Mes vingué una mala anyada i el bon pagès gairebé no podia menjar.

Tenia dos fills, quins l'ajudaven en els quefers del camp. Aquests, pòbrissos, anaven quasi descalços... Ells prou veien com els fusters, paletes, etc., portaven bons trajos, bones sabates i força diners a la butxaca... Això els feria, no d'enveja, si no de veure qu'ells treballaven molt més, i no podien comprar-se un trajo... Abandonaren la llar i anaren a ciutat per a aprendre algún ofici.

El seu pare ja era vellet i no podia treballar les terres. I aquell camp i vinya que-

daren perduts: sols hi creixin plantes espinoses, filles de males llevors que hi portà el vent.

Cada dia es perd d'aquesta manera un camp ací, una vinya allà...

Quanta gent hi ha que tornarien a conrear les terres dels seus avis si siguessin protegits! «Quan no menja el pagès, no menja ningú més». «El català, dels rocs treu pa», mes si l'escanpen, no pod ni menjar...

A la meua estimada Patria

Mentres sang hi hagi en les meves venes, per tu serà, hermosa Catalunya. Si algú borra les quatre barres de sang que tens en la bandera, pensa que tinc sang catalana en el meu cor per a tornarles a pintar.

La gloriosa diada 11 de Septiembre, comou a tots els que de veres t'estimen. Ens commou, perquè sentim les veus dels heroics catalans morts que'ns diuen: lluita, bon fill meu, lluita per Catalunya; no te adormis sobre'l llorer que vaig guanyar... I per això t'estimem, Catalunya del treball.

Si els nostres avis et defensaven amb les armes, nosaltres et volem fer gran amb la suor del rostre.

Jo t'estimo, Catalunya, quasi tant com a la meua mare; i el català que per tu no sent amor, és que no sab estimar; és com Nerón, que va matar a la seva mare.

Tot el món és de Deu. Jo estimo tot el món; però el trocet de terra que més m'estimo és Catalunya, la meua Patria, el meu bressol, i lo que un estima de veres és sempre lo més bell.

MARTÍ SEUBASEMBRADA

Ciutat, 3 Septiembre de 1917.

Des de Santiago de Cuba

El día 5 del corrent, en la Iglesia de Nostre Dona dels Dolors, tingué lloc la festa que anyalment dedica la colonia suburense a sa excelsa patrona la Verge del Vinyet.

Enguany ha pogut celebrar-se el mateix día de la festivitat degut a esser diumenge el día que s'esqueia per honrar-la.

A les deu del matí, en el espaiós temple, quín altar major estava profusament enllumenat i les naus ocupades per nombrosa i distingida concurrencia de famílies sitgetanes, catalanes i cubanes, s'ha celebrat un solemne ofici a veus i orquestra, interpretant-se una hermosa missa del mestre Perossi.

El sermó ha estat a càrrec del reverent Pare Amaranto Macías, S. J., quin, amb fàcil i eloqüent paraula, ha glosat la fé que els fills de Sitges professen a la Verge, ensalçant a nostra riallera vila per la fé catòlica que tenen a la Verge i a Nostre Senyor Jesucrist, servint-li de base per a desenrotllar un hermós tema.

Al acabar la sagrada peroració el Pare Macías, fou felicitat per una nombrosa comissió.

Degut al moltíssim nombre de famílies que han assistit al religiós acte, per no incórrer en omissions lamentables no publiquem sos noms.

Seguint la ja tradicional costum, publiquem en altre lloc d'aquest periòdic la llista dels donants que han contribuït a l'explendor de la festa.

Nostra més coral enhorabona a la Comissió, especialment al amic Tomás Vilanova, qui sempre es desviu per al seu amor a la Verge, fent impossibles perquè la festa del Vinyet sigui hermosa.

VERDUM

Santiago de Cuba, 7 agost de 1917.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 31

La presideix En Font, assistint-hi En Mitjans, Bosch i Carbonell Company.

S'aprova l'acta anterior.

Es dona compte de la resolució del Governador Civil, desestimant el recurs de alsada presentat per D. Josep Planas Robert, sobre l'enllumenat elèctric als edificis municipals; queden enterats.

Es llegeix una instancia de D. Josep Matas Puig, oficial segon de Secretaria, en que presenta la renuncia del càrrec des del dia primer, empró quedantse fins el dia 10, si així ho acorda el Consistori.

La presidencia demana consti en acta la satisfacció en que ha desempenyat el càrrec el Sr. Matas i agraiment per la oferta que fa dels deu dies; proposa que de moment s'anomeni al Sr. Ribera (Laureá), que ha exercit quiscunes vegades de temporer, perquè ajudi interinament a la Secretaria.

El Sr. Mitjans s'adhereix a lo dit per en Font, i diu que l'Ajuntament ho sent que hagi renunciat en Matas, pel qual te mots de lloansa; doncs era un xicot cumplidor i atent quines cualitats ell havia tingut ocasió de comprovar.

Es llegeix un ofici d'Instrucció Pública que diu haver sigut nombrada mestra en propietat de l'Escola Nacional de nenes D.ª Teresa Omedes Bajeril. Queden enterats i es faculta a la Presidencia per alguns requisits relacionats amb aquesta Escola.

S'aproven diferents comptes d'empleats, llibres, notari, electricitat i jornals, passant-ne dugues a la Comissió de Foment sobre material elèctric.

S'acorda la venda dels terrenys sobrants de les tres primeres Cases Barates i es faculta al P. de F. per gestionar vendre altre tros d'aquells indrets, donant-ne compte al Ajuntament.

En Font demana consti en acta que els joves Dalmau i Casañas posen la Biblioteca tota amb ordre, en quina hi treballen moltes hores en catalogar i que se'ls donguin les gracies; diu s'ha de nomenar un Bibliotecari i proposa sia en Llansó.

En Mitjans diu no faria constar res en acta fins que aquets joves estiguin llestos, per donar-los-hi les gracies; trova bé lo d'en Llansó Bibliotecari, i diu se li dongui an'aquest un vot de confiança per que destini les hores en que s'hi pugui venir a llegir i que senyali les hores del diumenge per a que hi puguin acudir-hi els obrers. Així s'acorda.

La Presidencia diu que la Festa Major ha seguit desenrotllant-se bé, havent-se fet el descobriment de les làpides de marbre i donat el premi de la Historia de Sitges, que ha sigut adjudicat a D. Josep de Peray y March. Seguidament el Secretari llegeix la relació dels gastos de la Festa Major, quins són: Ingressos, 2161'75 ptes. Gastos, 2200'55. Déficit, 138'80 pessetes; són aprovats i s'acorda exposor-los al públic.

Es llegeix el dictamen de la C. de H., acompanyant la llista del reparto fet entre industrials i propietaris sobre els «Beneficios del veraneo»; són considerats aquests en cinc categories; calculant-se el benefici de 10 a 500 pessetes, hi havent-hi quotes apropiades des de 1 a 25 pessetes, segons categoria, entre industrials i propietaris.

Queda aprovat, acordant-se exposar to al públic als efectes de les reclamacions per ésser aprovat a la Junta de Vocals associats.

S'acorda la distribució de fondos pel mes de Setembre.

El Síndic diu que el representant de la Companyia que havia de fer ús de la

paraula en l'entrega de les Cases Barates, per averies sofertes a l'auto no pogué arribar a l'hora; demana se li dongui un vot de gracies. Així es fa.

En Mitjans diu que hi ha propietaris d'aquesta vila que voldrien pendre part en el Concurs de Camps experimentals agrícols que fa la Mancomunitat de Catalunya; demana que en els primers gastos s'els ajudi dels fondos que en Presupost hi ha consignats per agricultura, ja que això fóra un bé per la vila.

En Font diu que l'Ajuntament no hi té qué veure res si aquests senyors prenen part al Concurs.

Entre aquests dos s'entaula llarg diàleg i entre tots acorden facultar a la Presidencia, donant-li un vot de confiança, per lo que cregui pertinent al entrevistar-se amb aquets propietaris.

El Síndic explica que la recaudació de serenos és aquest any més florentina i com hi ha un acord prè per a comprar fanals, demana se l'autoritzi i se li donguin facilitats per comprar altre material per aquets.

Se'l faculta an'ell mateix i s'aixeca la sessió als quaranta cinc minuts de comensada.

Rosina

Quan rublerts los camps de verdor, de aquell verd bronzejat que mig enlluerna quan hi cauen els primers raigs del sol, en aquell temps de l'any tan preuat, que se sent passar l'airet suau i lleuger, en aquell temps que té per nom Primavera; un jorn d'aquets encantadors de la natura, retornant de mon passeig habitual del matí envers al poble, degué voler Deu que aquell jorn fes una troballa riquíssima; una troballa de preu incalculable, no de riques perles, no de joies d'or; vaig trobar, mig mig agegada al bell mig del camí, una dona mal vestida, pòbrement arreglada, però de cara encisera, de ulls negres, de carns colrades pel sol i de cabells rexinxolats per tots els vents.

Quan sentí que algú s'hi apropava es posà sobtadament dreta i amb el somris als llavis s'apropà vers a mí, i... *quié que te diga la buenaventura?* ... amb una veu tan dolça, amb aquells ulls negres clavats a terra i allargant la mà, que qualsevol hauria accedit a sa petició. Mes allargant-li també la meua caigué a la seva una *perra chica* i mirantme la fit a fit sortiren de mos llavis aquestes paraules: *Cómo te llamas, resalá?* ... i amb aquella veu de abans, que ressonava al fons del cor, respongué: *Rosina*. I s'allunyà, deixantme trist i pensatiu, no recordantse ella jamai del que havia osat preguntarli son nom; jo recordantme sempre d'aquella dona hermosa, de ulls negres, de aquell nom que vibrà de sos llavis i que quedà gravat al fons del meu cor; d'aquell nom hermós, de aquella *Rosina*...

M. I. L. A.

La Festa del Vinyet, a Cuba

SUSCRIPCIO popular per a costejar els gastos d'una solemne funció religiosa dedicada al culte de la venerada imatge de la Sma. Verge del Vinyet que se celebrà el diumenge 5 d'agost de 1917, en la Iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors;

Pere Nicolau, 10 pessos; Josep Escapa, 5; Vda. de Bori, 5; Joan Catasús, 5; Tomás Vilanova, 5; Josep Rosés i Rosés, 3; Joan Rosés, 3; Josep Sabater, 3; Nicasi Cuervo, 2; Sebastià Vidal, 2; Isi-

dre Vidal, 2; Hermenegildo Argullol, 2; Rosendo Planas, 2; Joan Pugibet, 2; Josep Rosés Marcé, 2; Joan Lafarga, 2; Bonaventura Gené, 2; Maria Arias de Sans, 2; Lluís Rubirola, 2; Joan Oliver Bori, 1'50; Andreu Montané, 1; Joan Alsina, 1; Antoni Valls, 1; Josep de la Fuente, 1; Joan Giménez, 1; Antoni Rafols, 1; Pere Montané Vilanova, 1; Josep Capdet, 1; Joan Comas, 1; Joan Soldevilla, 1; Joan Bassa, 1; Josep Rubirola, 1; Agustí Balcells, 1; Torrents germans i C.ª, 1; Eulalia Bulló, 1; Joan Planas, 1; Pere Carbonell, 1; Pelegrí Rigual, 1; Carlos Ginestà, 1; Edmundo Benito, 1; Lluís Bós, 1; Agustí Ferrer, 1; Antoni Rosés Marcer, 1; Jaume Bussé, 1; Antoni Rosés Portas, 1; Antoni Soler, 1; Cayetá Almirall, 1; Resino germans, 1; Lluís Magrans Durán, 1; Bartolo Almirall, 1; Francisco Torrents, 1; Cañas i C.ª, 1; Joan Pascual, 1; Francisco J. Róvert, 1; Francisco Mirabent Carbonell, 1; Josep Carbonell Carbonell, 1; Agustí Magrans, 1; Faust Magrans i C.ª, 1; Salvador Pujol, 1; Joaquim Miró, 1; Josep A. Cusiné, 1; Lluís Soler Durán, 1; Antoni Mirabent, 1; Josep Gené Sans, 1; Esteve Farré, 1; Demetri Acosta, 1; Pere Juncà, 1; Josep Rosés i Rosés, 1; Angel García, 1; Ramón Carbonell, 1; Joan Iglesias, 1; Josep Escofet, 0'50; Josep Mirabent, 0'50; Francisco Mirabent, 0'50; Joan Llosas, 0'50; El Àguila, 0'50; Lluís Soler, 0'50; Gervasi Camps, 0'50; Ramiro Carbonell, 0'50; Joan Carbonell, 0'50; Angel Santos, 0'50; Isidro Jacas, 0'50; Alfredo Nuviola, 0'50; Josep Raventós, 0'50; Salvador Carbonell Puig, 0'50; Francisco Faraé, 0'50; i Josep Campos, 0'25.—Total, s. e. u o., pesos, 121'35

Pagat a la Iglesia dels Dolors, 72'50
» anuncis periòdics . . . 2'—
» per postals . . . 6'—
Sobrant per l'any vinent . . . 40'85

Total, pesos. 121'35

Santiago de Cuba, Agost de 1917.

LA COMISSIO

Réplica

A les manifestacions fetes per l'Alcalde accidental en una conversa, tinguda el vespre del passat dimars, en cert establiment del Cap de la Vila, amb referència a *tractes*, *complascències* i *bona harmonia* amb la companyia encarregada del servei d'enllumenat públic, negant que hi hagués cap interrupció des de primer de Gener de 1916, nosaltres hi oposem el següent escrit, publicat en nostre número corresponent al 24 de Març del corrent any, i quin contingut no ha sigut oficialment desmentit fins ara:

«Anem a complir el deute que tenim pendent amb els nostres llegidors referent a quelcom que conceptuem interessant sobre alguna partida que figura en el extracte de la caixa municipal del mes de Desembre passat i que publicarem en l'últim nombre.

En la part en que's detallen les sortides hi figura pagat a la Companyia elèctrica, concessionària del enllumenat públic, el tercer trimestre de 1916 que puja 1160'36 ptes., i els mesos de Octubre i Novembre, ascendents a 773'18, que fan un total de 1933'54 ptes., no havent-hi en el capítol de entrades cap quantitat ingressada en concepte penyores que debien haver-se imputat a la esmentada companyia concessionària per faltes en el servei d'enllumenat públic, previstes en la base onzena del contracte celebrat entre l'Ajuntament i la entitat de referència.

En el nostre número del 4 de Novembre prop passat detallavem l'import de les penyores que consideravem devien aplicar-se a la Companyia per les interrupcions en els mesos de Febrer i Mars de 1916, el qual feia un total de 593 ptes.; ara cal agregar an aquesta quantitat lo que pugen lès que hi ha hagut en les dates següents:

Dissabte, 18 de Novembre, a les 7'37 del vespre: una interrupció de 3 minuts i altra a les 8'50 de 2 minuts de durada. La encesa afecta als 92 focos per estar la llumina en quart minvant. Importen les dugues interrupcions segons la base onzena, la primera 92 ptes. i la segona, 184 pessetes, en junt, 276 pessetes.

Dimecres, 29 de Novembre, a les 10'20: una de 2 minuts, i a les 10'25, altra de 3 minuts.

Reduirem a una sola aquestes dugues faltes, posant solament 41 focos que son els reglamentaris i com és la tercera interrupció en un mateix mes, és triplicada la penyora, per lo que puja a 123 pessetes.

Dijous, 14 de Desembre, de 10 a 12: tres interrupcions bastant prolongades que les comptarem com a dugues, a raó de 41 focos reglamentaris, que donen un pujant de 41 ptes la primera i 84 la segona; en junt, 125 pessetes.

Acoblades totes les expressades quantitats donen el següent resultat:

Interrupcions de Febrer i Mars.	593 ptes.
» Novembre.	419 »
» Desembre.	125 »
Total	1137 ptes.

que al nostre entendre, i mentres no se'ns demostrí lo contrari, creiem *deuen ser reclamades* pel Municipi en compliment de una de les bases d'un contracte voluntariament acceptat, i no se'ns digui que som exigents en les apreciacions sobre el modo d'interpretar la clàusula onzena, per que deixen passar la part referent a intensitat lluminica.

Els Ajuntaments de *Administració de botigueta*, però cumplidors i defensors dels interessos comunals, varen imposar per incompliment i cobrar a la Companyia concessionària de l'enllumenat públic, durant l'any 1914, 3691'13 ptes., i 873'12, en 1915, que sumen 4564,25, a les que's deurien agregar les 93'08 d'una interrupció del mes de Desembre que han sigut percebudes per l'actual Ajuntament.

I ara, per acabar: ja saben els Presidents de Comissions i els encarregats de serveis municipals ont han de anar a aixugar el déficit que resulti de la seva gestió anyal, en lloc de apretar al contribuient, com tenen pretensions de fer.

Resulta molt cómodo ser generós amb lo que deuria mirar-se com la cosa mes sagrada, per anar sempre amb el cap dret i el cor net.

I vagi la darrera, per acabar de fer el pes:

«En cuanto a la Gerencia en Barcelona de la Sociedad anónima Rieños y Fuerza del Ebro recibió el besalamano de esta Alcaldía participando la toma de posición del mando local y sfreciéndosele cortesmente, ordenó al representante de la referida empresa eléctrica de Villanueva y Geltrú, Sr. Urgellés, se personara en esta villa para felicitar a D. Simón. Llauradó y asegurarle la buena correspondencia de la compañía, cuyo anhelo consiste en mantener relaciones de concordia con este municipio en *beneficio* de todos.»

Aquestes «complascències» i «bona harmonia» neguem que hagin produït la més mínima millora en el servei del enllumenat públic; i, en canvi, és ben manifest l'abandó dels interessos del poble en evident benefici de... ells saben de quí...

Dietari de la vila

DISSAPTE

Com estava anunciat, s'ha celebrat aquesta nit en el Teatre del Prado Suburbense la representació de la celebrada comedia-dramàtica de nostre distingit amic don Santiago Rusiñol *L'Ànima del Senyor Esteve*, posada en escena amb tota propietat per la companyia del Teatre Victoria de Barcelona, dirigida pel actor Josep Santpere.

La sala d'espectacles estava totalment ocupada per escullida concurrencia, que celebrava o aplaudia molts dels passatges festius de l'obra.

El seu autor, En Rusiñol, per acallar els aplaudiments del auditori es vegé obligat a sortir a escena al final de tots els quadros.

Com homenatge al gran artista i amic de Sitges, en els quadros «La montanya pelada» i «La Processó», hi prengueren part moltes personalitats de la vila i amics d'En Santiago, portant el Penó el President del Prado, Sr. Pere Carbonell, Tresorer, D. Pere Montané, i Secretari, D. Rafel Padrol, que foren ovacionats.

En la interpretació de l'obra sobresortiren els Srs. Barbosa, Capdevila i Santpere i les Sres. Baró E. i A. i Faura.

Al acabar-se l'obra, estridents picaments de mans demanaren parlés l'autor, i va parlar el nostre Rusiñol, que digué quatre paraules, sinceres, efusives elocuentes, que arrancaren una nova i grandiosa manifestació de estimació i simpatia per l'eminent artista.

Eren les tres del matí quan ha terminat l'espectacle.

** Procedent de Guantánamo, via Nueva York, havent fet el viatge en el transatlàntic «Antonio López», ha desembarcat a Barcelona nostre compatriota i amic D. Salustia Martínez Mestre, a qui donem la benvinguda i desitjem li sigui forsa agradosa sa estada en aquesta vila.

DIUMENGE

Ademés de la missa i comunió de les vuit del matí i solemne ofici en honor del Nen Jesús de Praga, que s'han vist concorreguts, a les 5 de la tarde ha sortit la processó dedicada al mateix, que ha fet el curs de costum portant la imatge del venerat infant sota talem.

El penó principal és portat pels joves Antoni Montserrat Durán, Joan Ferret Plana i Antonet Rigol, als que segueix la banda de musica de capella dirigida pel mestre Torrents.

Aquesta manifestació infantil religiosa es veu molt concorreguda, essent presenciat són pas per bon nombre de veïns.

** En l'elegant saló principal del «Pabelló de Mar», aquesta nit té lloc el anunciat Ball de Mantons a benefici del pianista Sr. Gálvez.

Bon nombre de senyoretes habillen l'escaient mantón de Manila, que són mol celebrades.

Els ballables són executats pel «Quintet del Saló Kursaal» de Reus.

DILLUNS

Per tot el plà, ja es realitza la operació de la berema encar que el fruit no sigui ben bé madur, tot lo dia és un trip trap dels carros que venen a descarregar als cups.

** A les onze de la nit llampegia i trona de ferm, deixant entreveure grossa tempesta que per sort tot ha quedat reduït a un petit xàfec.

DIMARS

Nostra vila està tota invadida per captaïres que no passa un minut que deixin de trucar a les portes pidolant.

Sr. Arcalde, ja tothom es queixa de tanta molestia.

DIMECRES

En la Església Parroquial se celebren solemnes funerals en sufragi de l'ànima de la germana vetlladora de Sant Josep, Rosa Subirana i quin piados acte es veu molt concorregut per les moltes amistats amb que compta la Comunitat en nostra vida.

DIJOUS

Les amenasses que fa dies anunciava el temps s'han complert aquesta matinalada a quarts de tres, ploquant a bots i barrals, a voltes amb barreja de pedra i amb el seu seguici de trons i llamps per espai d'una hora.

La molta aigua caiguda ha fet que en algunes cases els forats de desaigua no poguessin engolir, sortint l'aigua per la porta del carrer.

Peró aont ha fet més mal ha sigut en la part del Ensanche i carrer de Nostra Senyora del Vinyet, ont tenen el taller de fabricar calsat els senyors Poc, Pujol i C.ª, per haver-se escampat l'aigua que portaba el torrent de la Bassa Rodona, que ha invadit dit taller en una alsada d'uns 40 centímetres, mullant el calsat envassat en caixes per a la exportació, altre en construcció i materials diferents quina pèrdua es calcula en unes 6.000 pessetes.

Ademés la invasió ha produït altres danys materials en les cases d'aquells voltants: en un cup de la Sra. viuda de Cassanyas hi ha entrat, barrejantse amb unes carretades de verema trepitjada que hi havia; an En Josep Oliveras li ha inutilitzat quinze saques de farina; an En Gervasi Vinyals, sacs de gra i de sagó i quinze conills, ofegats; i les cases del carrer de Santa Tecla habitades per B. Farreras, O. Brunet, L. Gracia i altres, quedaren inundades, amb un pam d'aygua i llot.

A la última casa del carrer de Sant Bonaventura que fa cantonada al cegat torrent, vivenda d'En Sellarés, tingueren de demanar auxili.

Al Port-Alegre, la casa d'En Pere Freixas, al cap-de-vall de la Devallada, s'ha omplert amb més de quatre pams d'aygua; i a casa el Sr. Pi de Latour, a la platja de Sant Sebastià, s'hagué de foradar la paret per a donar surtida a l'aygua.

Tots els comentaristes estan conformes amb que l'any produït per la torrentada de la Bassa Rodona és degut a la imprevisió i ineptitud dels governants locals, puig la continua remoció de terres al carrer d'Espalter, Plaça de Espanya i centre del torrent, per la col·locació de la tuberia de la claveguera, han pujat el nivell del terreny, i fàcilment en aquesta època de l'any, en que s'està exposat a terrabastades atmosfèriques — cosa que's devia haver tingut molt present, — la corrent se n'ha endut la terra remoguda, fent molt més intensa la torrentada.

A son temps nosaltres ja varem fer algunes advertències respecte a lo que ara ha succeït i que tan durament (amb sobrada raó) és comentat pels perjudicats, de lo que bon compte podria donar-ne el segon tinent Alcalde, President de la C. de F., D. Joan Mitjans Julià, al presentarse en lloc de l'inundació.

Impremta: Sant Joan, 5; Vilafranca

AVIS

Els dependents del Municipi estan repartint pel veïnat unes fulles per a la rectificació del Cens Elèctrol.

El que's consideri amb dret a esserhi inscrit i no se li hagin passat les tals

Pídanse

los acreditados vinos embotella-
dos de AMADEO BERTRAN

Blanco de mesa

Rosado superior

De venta: En colmados y tiendas

SOFRE BARATO
S'obté utilitzant les ensofradores
de manxa: Les de més economia
Recomanades pels millors agri-
cultors: Pneu. 6 pessetes
Encàrrecs a Jaume CORRE

VINS especials de GARRAF
dels cellers de l'Excm. Sr. Comte Guell

Es venen a casa

JOAN ESTEVA: Major, 20

R. MESTRE
DENTISTA

ofereix els seus serveys professionals a

Carrer Major, 6, primer

Tots els dies consulta de 4 a 6 de la tarde

Jaume Torrents

SASTRE

El duenyó d'aquest establiment participa als seus
clients i al públic en general que ja ha rebut els gèneros
per a la Temporada d'Istiu, els quals es troven exposats
junt amb un variat surtit de Trajos de llana i de dril
i pantalons de diferents robes i hetxures.

Major, 31

SITGES

**VINOS de todas clases
de cosecha propia**

Teléfono G. 280

Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans Crespo

MOSCATEL dulce y seco : MALVASIA de Sitges superior

— Vinos Tinto, Clarete, Rosado y Vinagre —

Despacho: Calle Aragón, 339, chaflán a Bailén; BARCELONA

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLES

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACEUTICO

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA

Camisería y Corbatería

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

amisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

Camisería SANS Boqueria, 32 Barcelona

La millor MÁQUINA D' ESCRIBURE és la

Smith Premier

Agencia:

Leandre Carbonell

Sant Pere, 12 : SITGES

Accesoris per a totes marques : cintes, oli, paper-carbó, &

Colchonería LA PRIMERA DEL ENSANCHE

ESTABLECIDA EN EL AÑO 1863

Alberto Prats, sucesor de V. Camins

Calle de Gerona, 83, Barcelona • Sucursal en SITGES: Calle de San José, 1

LANAS, TELAS, MIRAGUANOS, ETC.

Se confeccionan edredones

Se lavan lanas y se pasan por la máquina